

UITLUITEND PER MAIL VE

Aan: Adviesraad Werk & Inkomen en Wmo-raad Raalte
T.a.v. de heer Klein Tank en de heer Van de Grift

Uw kenmerk:	Uw brief van:	Zaaknummer:	Datum:
-	4 augustus 2020	38168-2020	25 augustus 2020
Onderwerp:	Bijlagen:	Voor informatie:	
Reactie op advies Verordening domein sociaal gemeente Raalte	-	Marieke Nass E: marieke.nass@raalte.nl	

Geachte leden van de Adviesraad Werk & Inkomen en leden van de Wmo-raad,

Op 4 augustus jl. ontvingen wij uw reactie op onze adviesaanvraag met betrekking tot de 'Verordening domein sociaal gemeente Raalte' (hierna te noemen: Verordening). Wij danken u hartelijk voor uw instemming met de Verordening en de waardevolle adviezen die u geeft. Wij zijn verheugd te lezen dat u ons ondersteunt in de keuze voor onderhavige Verordening en dat deze aansluit op een al eerder ingeslagen weg, waarin het inwonersperspectief centraal wordt gesteld en geprobeerd wordt om zoveel als mogelijk maatwerk te leveren. U schrijft dat de Verordening kan bijdragen aan een verbeterde toegankelijkheid en een extra impuls kan geven aan een cultuurverandering. Dit zijn wij met u eens. Fijn dat u deze ontwikkelingen toejuicht.

In deze brief herhalen wij uw schriftelijke adviezen, suggesties en/of vragen en reageren wij daar vervolgens op. Uw advies en deze brief worden ter informatie aan de gemeenteraad aangeboden bij de behandeling van de Verordening.

Reactie op uw schriftelijk advies

Implementatie en communicatie

U vraagt of er een implementatie- en communicatieplan komt waarin wordt aangegeven hoe de inwoners op een begrijpelijke manier worden geïnformeerd over de Verordening en hoe de juiste informatie op het juiste tijdstip bij de inwoner komt. U geeft aan dat u graag wordt geïnformeerd om vanuit inwonerperspectief mee te denken over de invulling hiervan.

Voorafgaand aan de vaststelling van de Verordening wordt intern een implementatieplan opgesteld en wordt in kaart gebracht wat er nog moet worden gedaan. In dit plan hebben we onder meer aandacht voor de manier waarop we onze medewerkers trainen in het 'omgekeerd denken' en het werken met de nieuwe Verordening.

Met een persbericht stellen we onze inwoners op de hoogte van de Verordening en de gewijzigde werkwijze. Opmerking verdient dat de Verordening in een nieuw jasje is gestoken, maar inhoudelijk nauwelijks is gewijzigd. En zoals u zelf al schrijft: 'de Verordening luidt geen nieuwe uitvoeringspraktijk in'. We zijn ons ervan bewust dat de Verordening een omvangrijk document is. Wij verwachten dat onze inwoners zich eerst tot onze website en ander informatiemateriaal wenden alvorens zij de Verordening raadplegen. Met ander informatiemateriaal bedoelen wij bijvoorbeeld de folders die wij aan onze inwoners sturen als wij hen uitnodigen voor een gesprek. Daarom vinden we het belangrijk en dragen we er zorg voor dat deze informatiebronnen juist en voldoende duidelijk zijn. Daarnaast zullen we op

onze website, in de brieven die we aan onze inwoners met een hulpvraag sturen en in de gesprekken die we met hen voeren continu aan de nieuwe Verordening refereren.

Kernwaarden

U stelt voor de volgende kernwaarden toe te voegen

- De gemeente ziet de inwoner als gelijkwaardige partner;
- De gemeente en de inwoner zoeken samen naar een oplossing;
- De gemeente en de inwoner gaan respectvol met elkaar om;
- De gemeente zoekt samen met de inwoner naar een passend en samenhangend aanbod van hulp en ondersteuning;

De eerste en derde kernwaarde die u voorstelt, staan benoemd in hoofdstuk 9 van de Verordening. Dit hoofdstuk gaat, evenals de door u voorgestelde en in hoofdstuk 9 genoemde kernwaarden, over de manier waarop de gemeente en de inwoner met elkaar omgaan.

De tweede kernwaarde die u voorstelt, nemen wij niet over. Wij menen dat de door u voorgestelde kernwaarde wellicht verkeerde verwachtingen kan scheppen en aldus onduidelijkheid kan opleveren. Wij vinden het belangrijk te benadrukken dat onze inwoners in de eerste plaats zelf verantwoordelijk zijn. Wij helpen waar dat nodig is en stimuleren onze inwoners om zelf oplossingen te zoeken voor de problemen die zij ondervinden. Beide punten staan dan ook als kernwaarden in hoofdstuk 1 genoemd. Dit laat onverlet dat wij in de gesprekken met onze inwoners willen meedenken en de hulp afstemmen op de inwoner en zijn individuele situatie.

Om dezelfde reden nemen wij de vierde kernwaarde die u voorstelt niet over. Met de kernwaarden die wij hiervoor hebben benoemd en de kernwaarde *'de gemeente stemt de hulp af op de inwoner'* geven we ons inziens de juiste richting aan de bedoelingen van de wetgever.

Hulpvragen van inwoners als startpunt voor dienstverlening

U stelt het volgende: In principe stelt een inwoner zelf een hulpvraag of doet een ander dat namens hem. Maar er kunnen situaties optreden waarin iemand objectief gezien hulp nodig heeft, maar dat door omstandigheden (psychische stoornis, middelengebruik, geestelijke beperking of anderszins) niet inzielt en/of geen enkele hulp wil accepteren. Blijft die inwoner dan verstoken van hulp? Of is er een signalerings- en meldsysteem waar signalen kunnen worden afgegeven zodat er tenminste vanuit oogpunt van preventie op toegezien wordt? Is er in deze een gemeentelijke verantwoordelijkheid? Als dat het geval is, waarom wordt dat dan niet gemeld in de verordening (dit i.p.v. de melding dat "Hoe de gemeente omgaat met signalen en hulpvragen van andere personen over inwoners die hulp nodig hebben, wordt hier niet beschreven". Pag.8).

De gemeente heeft een (gedeelde) verantwoordelijkheid om kwetsbare inwoners te ondersteunen. De Verordening is echter niet de juiste plek om deze verantwoordelijkheid en de hulplijnen en meldpunten te benoemen, aangezien dit gemeente-breed relevant is. We hebben de Verordening bewust beperkt tot het domein sociaal. Op onze gemeentelijke website hebben wij een pagina met een overzicht van alle hulplijnen en meldpunten: <https://www.raalte.nl/hulplijnen-en-meldpunten>. Afhankelijk van de situatie verwijzen wij onze inwoners naar de hulplijnen en meldpunten die op onze website staan genoemd. Wij zijn namelijk niet voor alle hulpvragen de juiste (deskundige) instantie.

Het doel en inhoud van het onderzoek naar aanleiding van een hulpvraag.

U adviseert om in het onderzoek - voor zover relevant - ook de gezinssituatie van de betreffende inwoner en die van de eventuele mantelzorger te benoemen. En om hierin ook het maken van een persoonlijk ondersteuningsplan en/of van een gezins- of familiegroepsplan te noemen en onder de aandacht te brengen.

Het is evident dat zowel in het gesprek met de inwoner als in het ondersteuningsplan dat de medewerker opstelt, aandacht wordt besteed aan de persoonlijke situatie van de inwoner en zijn omgeving (onder wie de mantelzorger). De omgeving van de inwoner speelt een belangrijke rol in het onderzoek, omdat we altijd onderzoeken wat de inwoner zelf kan doen om het probleem op te lossen (eigen kracht) en/of met hulp vanuit het sociaal netwerk of mantelzorg bijvoorbeeld.

Als de inwoner mantelzorg krijgt, gaat de medewerker na of er maatregelen genomen moeten worden om de mantelzorger te ondersteunen. Dit staat expliciet beschreven in de artikelen 2.2.1, 2.2.2, eerste en tweede lid, en 2.2.3, eerste en tweede lid, van de Verordening.

In artikel 2.1.2, vierde lid, van de Verordening staat beschreven dat wij de inwoner wijzen op de mogelijkheid om een persoonlijk plan (in het geval van Wmo-hulp) of een familiegroepsplan (in het geval van jeugdhulp) op te stellen, waarin de inwoner uitlegt hoe zijn persoonlijke situatie is en wat hij wil bereiken met zijn vraag. Dit doen wij bijvoorbeeld in de brief die we naar de inwoner sturen als we hem uitnodigen voor een gesprek.

Ook adviseert u om het uitgangspunt '*één gezin, één plan en één regisseur*' een plaats te geven in de Verordening, omdat dit principe de basis is voor een goed afgestemde, integrale aanpak.

De Verordening zien we als een instrument voor integraliteit. Hij moet integraliteit bevorderen doordat alle verordeningen binnen het domein sociaal zijn opgegaan in één overkoepelende Verordening en de hulpvraag van de inwoner centraal staat; niet de wet. Het principe van '*integrale ondersteuning*' hebben we benadrukt door in de uitgangspunten in artikel 1.2 te benoemen dat *de regels onderling zijn afgestemd op elkaar*. Daarnaast hebben we meermaals als kernwaarde benoemd dat '*de hulpvraag van de inwoner centraal staat*'. Ook het gedachtegoed '*één gezin, één plan en één regisseur*' is een instrument voor een integrale werkwijze. Ons inziens is de Verordening niet de juiste plek om te benoemen op welke manieren de gemeente integraliteit bevordert. Beleidsplannen lenen zich hier meer voor.

Onafhankelijke cliëntondersteuners

U adviseert een bredere inzet (d.w.z. op meer onderwerpen) van onafhankelijke cliëntondersteuners te stimuleren en faciliteren.

Wij zien het belang hiervan in. In de artikelen 2.1.2, vijfde lid, en 2.2.1 van de Verordening besteden we daarom aandacht aan de onafhankelijke cliëntondersteuner. In het eerst genoemde artikel benadrukken we de brede inzet van de cliëntondersteuner en zijn domein-overstijgende rol. We benoemen immers expliciet dat de inwoner bij de onafhankelijke cliëntondersteuner terecht kan als hij een vraag heeft of informatie wil over maatschappelijke ondersteuning, zorg, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk of bijvoorbeeld inkomen. Wij faciliteren de cliëntondersteuners op al deze gebieden.

Een goede voorlichting en een duidelijke uitleg vinden we waardevol. Daarom informeren we onze inwoners ook via brieven en folders die we ter beschikking stellen en/of aan hen toesturen en via onze website over de mogelijkheid om onafhankelijke cliëntondersteuning in te zetten. Daarnaast starten we dit jaar een traject om de onafhankelijke cliëntondersteuning door te ontwikkelen. We hebben hier van het ministerie specifieke subsidie voor ontvangen. Eén van de doelstellingen van dit traject is om de onafhankelijke cliëntondersteuning meer onder de aandacht te brengen bij onze inwoners.

Opslag gegevens in systemen en inzage in eigen gegevens

U vraagt of het (technisch) mogelijk is dat inwoners inzage hebben in hun eigen dossier. Ook vraagt u of gegevens worden uitgewisseld met interne en externe partijen en of inwoners vooraf voor gegevensuitwisseling tekenen.

Inwoners hebben recht op inzage in hun persoonsgegevens. Dit is geregeld in de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG). De inwoner kan een verzoek om inzage zowel digitaal/schriftelijk als via de balie in het gemeentehuis indienen. De cliëntendossiers zijn nu grotendeels nog fysiek. De komende jaren implementeren we een nieuw clientvolgsysteem waardoor cliënten steeds meer zelf eigenaar zijn van hun gegevens en deze digitaal in kunnen zien.

Zowel met interne als externe partijen kunnen gegevens worden uitgewisseld. Afhankelijk van de situatie is soms toestemming van de inwoner vereist. Veelal bevatten de afzonderlijke wetten binnen het domein sociaal en de AVG voldoende grondslag om zonder toestemming van de inwoner gegevens te verwerken.

2.1.2 Bevestiging ontvangst hulpvraag.

U stelt voor om ook bij andere wetten de ontvangst van de hulpvraag te registreren en bevestigen.

Deze suggestie nemen wij niet over. Bij wet staat voorgeschreven dat het college de ontvangst van de Wmo-melding bevestigt (artikel 2.3.2 Wmo 2015). In het verleden is ervoor gekozen het meld- en aanvraagproces van de Wmo gelijk te trekken voor de Jeugdwet. Daarom wordt ook de ontvangst van de melding om jeugdhulp bevestigd. De ontvangstbevestigingen voor de aanvragen op het gebied van de Participatiewet gaan wij het einde van het jaar implementeren. Onze werkprocessen worden hier nu op aangepast. Op verzoek kunnen we altijd een ontvangstbevestiging sturen.

2.1.3 Medische gegevens

U vraagt aandacht voor het opvragen van medische informatie. De inwoner mag hiermee niet onder druk worden gezet en er mag volgens de Autoriteit Persoonsgegevens geen toestemming aan de inwoner worden gevraagd om medische gegevens in te zien en te verwerken.

Als medische aspecten een rol spelen bij de besluitvorming, zullen deze beoordeeld moeten worden. In sommige situaties is medische informatie immers noodzakelijk om een besluit te nemen en een voorziening te treffen. Wij hebben geen bevoegdheid om medische informatie op te vragen en doorgaans ook niet die benodigde kennis om de medische aspecten te beoordelen. Wij zorgen er dan voor dat iemand die wel deskundig is of wel de bevoegdheid heeft, een advies uitbrengt. Wij maken dan gebruik van de diensten van een (extern) medisch adviseur. Dit advies (deskundig oordeel) betrekken wij bij beoordeling van de melding/aanvraag. Het vorenstaande neemt niet weg dat onze inwoners regelmatig hun medische situatie zelf te sprake brengen in een gesprek.

2.3.1 Aanvraag

U vraagt waarom er geen gesprek plaatsvindt om meerdere, eventueel achterliggende, problemen te signaleren.

In principe vindt er altijd een gesprek plaats. Dit staat in artikel 2.1.2, tweede lid, van de Verordening beschreven. In artikel 2.3.1, vierde lid, van de Verordening, aan welk artikel u refereert, staat beschreven dat wij kunnen besluiten dat er geen gesprek nodig is.¹ Dit betreft de situatie dat melding en aanvraag op hetzelfde moment plaatsvinden. Veelal gaat het om meldingen/aanvragen die specifiek gerelateerd zijn aan geld en niet (rechtstreeks) aan onderliggende problematiek. U kunt hierbij denken aan een melding/aanvraag voor bijzondere bijstand voor een wasmachine die defect is. Een gesprek is dan niet altijd noodzakelijk; we willen de inwoner niet belasten met overbodige procedures. In het artikel wordt overigens wel de opmerking gemaakt dat er wel een gesprek plaatsvindt als er een reden is of op verzoek van de inwoner.

Ook vraagt u waarom in dit artikel de jongeren vanaf 18 tot 27 jaar niet genoemd worden bij de aanvraag voor de Participatiewet.

Dank voor uw oplettend- en volledigheid. Onder vernummering van het vierde tot en met het zesde lid wordt aan artikel 2.3.1 een nieuw lid ingevoegd, luidende:

4. Als het gaat om een bijstandsuitkering kan de inwoner die jonger is dan 27 jaar pas een aanvraag indienen als er na de melding vier weken voorbij zijn gegaan. Behalve als de melding door gehuwden is gedaan en één van de echtgenoten 27 jaar of ouder is. Zij kunnen de melding en aanvraag op hetzelfde moment doen.

2.3.2 Voorwaarden voor hulp op maat

Artikel 2.3.2, derde lid, van de Verordening luidt als volgt: *‘De hulp-op-maat is niet luxer of duurder dan nodig en duurt niet langer dan nodig. De gemeente kiest daarom voor de goedkoopste voorziening die passend is om het probleem van de inwoner langdurig te verminderen of op te lossen.’* U stelt voor om dit te wijzigen in: *‘De gemeente kiest voor de meest passende/ adequate ondersteuning die nodig is om het probleem van de inwoner langdurig te verminderen of op te lossen.’* Als reden hiervoor geeft u aan

¹ Naar aanleiding van uw advies is de Verordening op onderdelen aangepast en is het vierde lid vernummerd tot het vijfde lid.

dat de goedkoopste oplossing erg in strijd kan zijn met maatwerk c.q. de meest passende oplossing voor die persoon in die specifieke situatie. Dit is uw inziens niet in de 'geest' van de Verordening.

De begrippen 'goedkoopste' en 'passend' moeten in onderlinge samenhang worden gezien. Een voorziening moet altijd passend (compenserend) zijn. Pas als er meerdere passende voorzieningen zijn, kiezen we voor de goedkoopste passende voorziening. De door ons gekozen formulering staat niet aan het leveren van maatwerk in de weg. Integendeel: we beginnen met de beoordeling welke oplossing het meest passend is in de individuele situatie (maatwerk). Daarna wordt pas bekeken wat de goedkoopste passende oplossing is. Wij nemen uw voorstel daarom niet over.

Het begrip 'goedkoopste' moet overigens niet in absolute zin worden uitgelegd. Zo kan een in aanschaf duurdere voorziening bijvoorbeeld langer meegaan en dus uiteindelijk goedkoper zijn. Hier houden wij rekening mee in onze beoordeling wat de goedkoopste passende voorziening is.

3.1 De doelgroep

In artikel 3.1 staat beschreven welke inwoners de gemeente op weg helpt naar werk. Het betreft een niet limitatieve opsomming. U adviseert hierin ook te benoemen: de inwoners die geen uitkering ontvangen, inwoners met een arbeidsbeperking die moeten worden begeleid naar werk, werkende inwoners met een laag inkomen en de brede groep inwoners die onder de Participatiewet valt, ook de niet-uitkeringsgerechtigde.

Wij hebben getracht de opsomming in artikel 3.1 van de Verordening zo eenvoudig mogelijk te houden en hebben ons hierin laten leiden door de modelverordening van Stimulansz. De groep inwoners die de gemeente moet ondersteunen op weg naar werk, is nogal omvangrijk (artikel 7 van de Participatiewet). Voor de duidelijkheid, maar ook omdat we de Verordening niet te moeilijk en omvangrijk willen maken, hebben we de meest voorkomende groepen genoemd en verwijzen we voor het overige naar artikel 7 van de Participatiewet. Hierbij nemen we tevens in overweging dat de meeste groepen die u benoemt, onder de tweede categorie vallen: 'Inwoners die geen hulp kunnen krijgen van andere instanties, zoals het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV), de Sociale Verzekeringsbank (SVB) of werkgevers (...)'.

4 Gezond en veilig opgroeien

U adviseert om aan te geven dat onder 'ouders' ook wordt verstaan: pleegouders, ouders en/of hun vertegenwoordigers.

Pleegouders zijn geen ouders in de zin van de Jeugdwet. Het zou verwarrend zijn als we in onze lokale Verordening het tegenovergestelde verkondigen. Daarnaast moet de definitie van 'ouders' ook voor de andere hoofdstukken gelden. Als we 'vertegenwoordigers' gelijkstellen met het begrip 'ouders' zou dat betekenen dat vertegenwoordigers een eigen bijdrage voor het leerlingenvervoer verschuldigd zijn (artikel 6.4.3, eerste lid, van de Verordening). Dit is uiteraard niet het geval, maar kan wel voor verwarring zorgen. Wij menen dat de definitie die wij in de begrippenlijst (hoofdstuk 14) hanteren, (voldoende) de lading dekt. Om die reden nemen we uw advies dan ook niet over.

4.4 Overgang van 18- naar 18+

U stelt voor om vroegtijdig, ruim 1,5 jaar voor het bereiken van de 18-jarige leeftijd, te beginnen met het opstellen van het toekomstplan van de jongere.

Wij onderschrijven het belang om vroegtijdig met de jongere om tafel te gaan en een toekomstplan op te stellen. Vanuit de jeugdhulp werken we door middel van het ondersteuningsplan altijd toekomstgericht. Vanaf het 16^e/17^e levensjaar wordt de overgang 18-/18+ extra benadrukt en wordt er rekening gehouden met het feit dat de jongere op 18-jarige leeftijd de rechten en plichten krijgt die horen bij een volwassene. Het expliciete moment of de leeftijd wanneer het toekomstplan wordt opgesteld, is echter maatwerk en kan per jongere verschillen. Uitgangspunt is dat de veranderingen door de overgang 18-/18+ voor elke jongere altijd tijdig bekend en geregeld zijn.

9.1.1 De rol van de gemeente

U adviseert om onderdeel d van artikel 9.1.1 van de Verordening (*'de website van de gemeente voldoet aan erkende kwaliteitseisen'*) te vervangen door: *'de website van de gemeente is toegankelijk en voldoet aan kwaliteitseisen'*.

De website van de gemeente Raalte (www.raalte.nl) voldoet aan de toegankelijkheidseisen. We nemen uw advies dan ook graag over en wijzigen dit onderdeel als volgt:

d. 'De website van de gemeente is toegankelijk en voldoet aan erkende kwaliteitseisen.'

U stelt voor om onderdeel g van artikel 9.1.1 van de Verordening (*'de gemeente respecteert zoveel mogelijk de privacy van de inwoner'*) anders te formuleren omdat het van belang is dat privacyregels altijd worden nageleefd, ook bij controle.

Wij delen dit belang en dragen er zorg voor dat privacyregels altijd worden nageleefd, ook bij controle. Er zijn echter situaties denkbaar waarbij een afweging moet worden gemaakt tussen enerzijds de privacy van de inwoner, anderzijds een hoger belang, zoals de veiligheid. Er kan dan een situatie ontstaan dat de privacy van de inwoner moet wijken voor een hoger belang. Dit is dan ook de reden dat we dit onderdeel wat minder stellig kunnen formuleren. Om die reden geven wij geen gevolg aan uw suggestie.

Naar aanleiding van onderdeel h van artikel 9.1.1 van de Verordening (*'de gemeente maakt binnen de wettelijke mogelijkheden zoveel mogelijk gebruik van gegevens die al binnen de gemeente aanwezig zijn en vraagt alleen gegevens die nodig zijn voor het beoordelen van de hulpvraag'*) vraagt u zich af of het toegestaan is om gegevens te verstrekken ten behoeve van de ene voorziening zonder toestemming te gebruiken voor een ander doel.

Wij lezen hierin de vraag of het toegestaan is om de gegevens die ten behoeve van de ene voorziening zijn verstrekt, te gebruiken voor een ander doel. Met deze vraag geeft u precies weer voor welke uitdaging wij staan: hoe kunnen we met inachtneming van de privacy van de inwoner zorgdragen voor een integrale dienstverlening.

Om onze taken op grond van de Wmo, Jeugdwet of Participatiewet goed uit te kunnen voeren, moeten wij persoonsgegevens verwerken. In de AVG is bepaald dat deze persoonsgegevens alleen verwerkt mogen worden voor het doel waarvoor ze zijn verkregen. De gegevens die verkregen zijn in het kader van de uitvoering van de ene wet, mogen niet zomaar gebruikt worden bij de uitvoering van de andere wet. Dat maakt de opdracht om te zorgen voor integrale dienstverlening en samenwerking in het domein sociaal lastig, maar niet onmogelijk. In de meeste situaties is domein-overstijgende gegevensuitwisseling enkel mogelijk als de inwoner hier toestemming voor geeft. Daarnaast zijn er in de diverse wetten bepalingen opgenomen die in specifieke situaties integrale gegevensuitwisseling zonder toestemming mogelijk maken, bijvoorbeeld als er sprake van een vitaal belang van de inwoner (levensbelang of zwaarwegend gezondheidsbelang).

9.2.13 Samenloop van gedragingen

U vraagt zich af of de inwoner twee keer gestraft mag worden voor hetzelfde gedrag.

Een dubbele bestraffing voor hetzelfde feit is niet toegestaan (ook wel bekend als het *ne bis in idem-beginsel*). In artikel 9.2.13 wordt onderscheid gemaakt in gedrag waardoor één of meerdere verplichtingen niet worden nagekomen (eerste en derde lid) en meerdere gedragingen die ertoe leiden dat één of meerdere verplichtingen niet worden nagekomen (tweede en vierde lid). Als er sprake is van één gedraging, mag er maar één boete of verlaging worden opgelegd; is er sprake van meerdere gedragingen, dan mogen er meerdere boetes en/of verlagingen worden opgelegd.

9 Afspraken tussen inwoner en gemeente

Dit hoofdstuk geeft u het gevoel dat er gedacht wordt vanuit wantrouwen in plaats van vertrouwen.

Dit hoofdstuk komt niet voort uit wantrouwen, maar is juist geschreven om duidelijkheid te scheppen. We vinden het belangrijk en waardevol onze inwoners vooraf te informeren over hun rechten en plichten

en te waarschuwen wat de gevolgen zijn als ze hun plichten niet nakomen. Ook komt dit hoofdstuk voort uit een wettelijke plicht. Zo schrijft de Participatiewet dwingend voor dat de gemeenteraad bij verordening regels stelt met betrekking tot het verlagen van de bijstand. In dit hoofdstuk wordt hier uitvoering aan gegeven.

13.5.1 Overgangsrecht

U stelt een overgangsregeling voor van bijvoorbeeld zes maanden.

In het overgangsrecht hebben we expliciet vermeld dat een voorziening of uitkering die op grond van een ingetrokken verordening is verstrekt, ook na ingangsdatum van deze Verordening blijft doorlopen. Met andere woorden: de beschikkingen die genomen zijn op grond van de ingetrokken verordeningen blijven geldig na 1 januari 2021. Om die reden is een overgangsregeling van zes maanden niet nodig.

Zoals we reeds met u hebben besproken, hebben we de kilometergrenzen in het leerlingenvervoer aangepast. Dit kan maken dat sommige leerlingen in de nieuwe situatie wellicht geen recht meer hebben op een voorziening. De inwoners van wie wij weten dat deze wijziging van invloed kan zijn, worden begin 2021 per individuele brief geïnformeerd. Hierdoor hebben zij vanaf het nieuwe schooljaar (september 2021-2022) voldoende tijd om iets anders te organiseren, indien zij vanwege de gewijzigde regelgeving geen aanspraak meer maken op een vervoersvoorziening.

Afsluitend

In uw afsluiting schrijft u dat u ervan uitgaat dat een periodieke evaluatie wordt opgevoerd om te bekijken of de Verordening de gewenste effecten sorteert.

Met enige regelmaat zullen wij onderzoeken of de Verordening actueel is of aangepast moet worden. De Verordening aan sich zullen wij niet evalueren. De Verordening is een uitwerking van de wetten en van ons beleid. In onze beleidsplannen hebben we afspraken over evaluaties opgenomen.

Leerlingenvervoer

Wij zijn abusievelijk vergeten te vermelden dat de door ons voorgestelde wijzigingen in het leerlingenvervoer ook een verhoging van de eigen bijdrage kan betekenen voor leerlingen die naar het speciaal basisonderwijs gaan. Ouders van leerlingen die een vervoersvoorziening hebben en naar het reguliere basisonderwijs of het speciaal basisonderwijs gaan, moeten in sommige gevallen een eigen bijdrage betalen. Deze bijdrage komt overeen met het aantal kilometers dat de leerling zelfstandig moet kunnen afleggen in de situatie dat hij geen beperking heeft. Voor het reguliere basisonderwijs kennen we de grens van zes kilometer wat overeen komt met een eigen bijdrage van € 540,- per schooljaar. Voor het speciaal basisonderwijs geldt dit jaar nog een grens van twee kilometer wat overeen komt met een bijdrage van € 352,- per kalenderjaar. De voorgestelde wijziging heeft tot gevolg dat de ouders van kinderen die naar het speciaal basisonderwijs € 188,- per jaar per kind meer moeten betalen. Volgens onze gegevens zou dat betekenen dat 18 leerlingen vanaf het schooljaar 2021-2022 een hogere bijdrage moeten betalen. Wij zullen de leerlingen voor wie deze wijziging van invloed kan zijn, hierover begin 2021 per brief informeren.

Tot slot

Rest ons u nogmaals te bedanken voor het positieve advies dat u hebt gegeven en uw waardevolle inbreng. Wij zijn verheugd te lezen dat u ons steunt in onze keuze voor de Verordening en dat deze volgens u aansluit bij de manier waarop wij werken. Wij hopen u met deze brief voldoende op de hoogte te hebben gebracht. Mocht u naar aanleiding van deze brief nog vragen hebben, dan kunt u gerust contact opnemen met Marieke Nass. Haar gegevens staan bovenaan deze brief vermeld.

Met vriendelijke groet,
burgemeester en wethouders van de gemeente Raalte,

de secretaris

de burgemeester

Karin Cornelissen

Martijn Dadema